Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.292 van 22 januari 1999

A. 59.649/VIII-938
(voorheen VI-12.006)

In zake : **DEQUENNE** Jacques,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Alain GUERITTE, advocaat, rue du Onze Novembre 14
7000 Bergen,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe COENRAETS, advocaat, Louizalaan 409/3
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 30 augustus 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques DEQUENNE de nietigverklaring vordert van het besluit van 1 augustus 1994 waarbij de Waalse Gewestregering hem bij wijze van tuchtstraf drie maanden schorst;

Gelet op arrest nr. 51.528 van 3 februari 1995, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 juni 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 november 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GUERITTE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. GENERET, loco Mr. COENRAETS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten ten grondslag liggen aan de zaak :

Op 22 april 1993 wordt verzoeker, die directeur is bij het Ministerie van het Waals Gewest, door de directeur van de directie energie opgeroepen "zodat hij kan worden gehoord over gedragingen die

mogelijk tot een tuchtstraf kunnen leiden". In de oproeping staat dat verzoeker, volgens gegevens die de administratie heeft ontvangen, ten behoeve van de vennootschap DEQUACHIM een activiteit zou hebben uitgeoefend in de zin van artikel 50 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 waarvoor hij geen enkele afwijking zou hebben gekregen.

Op 3 mei 1993 wordt verzoeker gehoord. Blijkens het proces-verbaal dat naar aanleiding daarvan is opgemaakt, beschikte de administratie over de volgende feitelijke gegevens :

- een proces-verbaal d.d. 8 december 1992 van de afdeling industriële verontreinigingen van het Waals Gewest waaruit blijkt dat verzoeker als woordvoerder van de vennootschap DEQUACHIM heeft geantwoord op vragen over bepaalde activiteiten van de vennootschap DEQUACHIM "die werkzaam is in de sector fotografisch afval";
- een brief van de directeur van de instelling voor de ontwikkeling van de ondergrondse vergassing aan de directeur van de afdeling "Hulpverlening aan bedrijven" waaruit blijkt dat verzoeker namens de vennootschap DEQUACHIM bepaalde inlichtingen heeft gevraagd.

In hetzelfde proces-verbaal zet verzoeker uiteen waarom hij meent niet met overtreding van artikel 50 van het statuut van het rijkspersoneel te hebben gehandeld.

Op 25 juni 1993 richt directeur-generaal A.M. STRAUSS een brief aan verzoeker waarin zij een tuchtstraf voorstelt. De voorgestelde straf is een schorsing van drie maanden.

Op 1 juli 1993 maakt de raadsman van verzoeker een aantal opmerkingen over de voorgestelde tuchtstraf. Hij wijst op de definitie van het begrip "zelfs onbezoldigde dienst" en op het belang dat verzoeker als aandeelhouder bij het bestuur van de vennootschap kan hebben.

Op 4 november 1993 besluit de directieraad het voorstel van A.M. STRAUSS te volgen en als tuchtstraf drie maanden schorsing voor te stellen.

Het definitieve voorstel wordt ter kennis gebracht van verzoeker op 21 januari 1994. Deze stelt op 28 januari 1994 een beroep in bij de raad van beroep. Op 29 maart 1994 verklaart de raad van beroep eenparig dat het beroep ontvankelijk, maar niet gegrond is. Verzoeker heeft een beroep tot nietigverklaring tegen die beslissing ingesteld. Dat beroep is verworpen bij arrest nr. 50.907 van 21 december 1994.

Op de vergadering van 14 juli 1994 neemt de Waalse Regering een ontwerpbesluit aan dat het besluit van 1 augustus 1994 van de Waalse Regering geworden is en dat de bestreden handeling vormt die op 16 augustus 1994 ter kennis gebracht is van verzoeker;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van artikel 50 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; dat hij beweert geen enkel mandaat binnen de N.V. Dequachim uit te oefenen, maar alleen aandeelhouder ervan te zijn, wat niet strijdig is met het statuut; dat hij betoogt dat hij er in die hoedanigheid belang bij heeft dat de vennootschap, die door zijn echtgenote wordt voorgezeten, in goede doen is;

Overwegende dat de bestreden handeling met de volgende redenen omkleed is :

" Overwegende dat uit de dossierstukken en inzonderheid uit de verklaringen in de processen-verbaal van verhoor d.d. 19 november 1992 en 10 mei 1993 blijkt dat de heer Jacques DEQUENNE, aandeelhouder van de vennootschap Dequachim, zich op zijn minst als woordvoerder van die vennootschap heeft gedragen; dat gelet op de toedracht van de zaak, dit gedrag kan worden gelijkgesteld met een "zelfs onbezoldigde dienst in een particuliere zaak met winstoogmerk" in de zin van artikel 50 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937;

Overwegende dat betrokkene niet de vereiste afwijking heeft aangevraagd;

Overwegende dat de ten laste gelegde activiteit zich heeft voorgedaan in een sector waar bijzondere voorzichtigheid geboden is, namelijk de afvalsector;

Dat de heer Jacques DEQUENNE om die reden en op grond van zijn graad een zeer scrupuleuze houding in die zaak had moeten aannemen en vooral zijn verplichtingen als ambtenaar had moeten nakomen;

Overwegende dat de definitief voorgestelde straf binnen de perken van de eisen van een gerechtvaardigde straf lijkt te vallen";

Overwegende dat artikel 50 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel opgeheven is bij artikel 7, 1°, van het koninklijk besluit van 4 maart 1993 tot wijziging of opheffing van sommige verordeningsbepalingen die toepasselijk zijn op het personeel van de rijksbesturen, van de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat en van sommige instellingen van openbaar nut, dat bekendgemaakt gemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 23 maart 1993 en op die datum in werking getreden is; dat de bepaling waarop de verwerende partij zich heeft gebaseerd om het tuchtrechtelijke feit dat verzoeker ten laste wordt gelegd te kwalificeren, dus al meer dan een jaar voordat het bestreden besluit was aangenomen, was opgeheven; dat bovendien het enige middel van het verzoekschrift op

de schending van die bepaling gebaseerd is; dat er dus grond is om de debatten te heropenen zodat kan worden onderzocht welke weerslag de genoemde opheffing op de onderhavige zaak heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**